

De Vincenzo kwam..., zag... en overwon

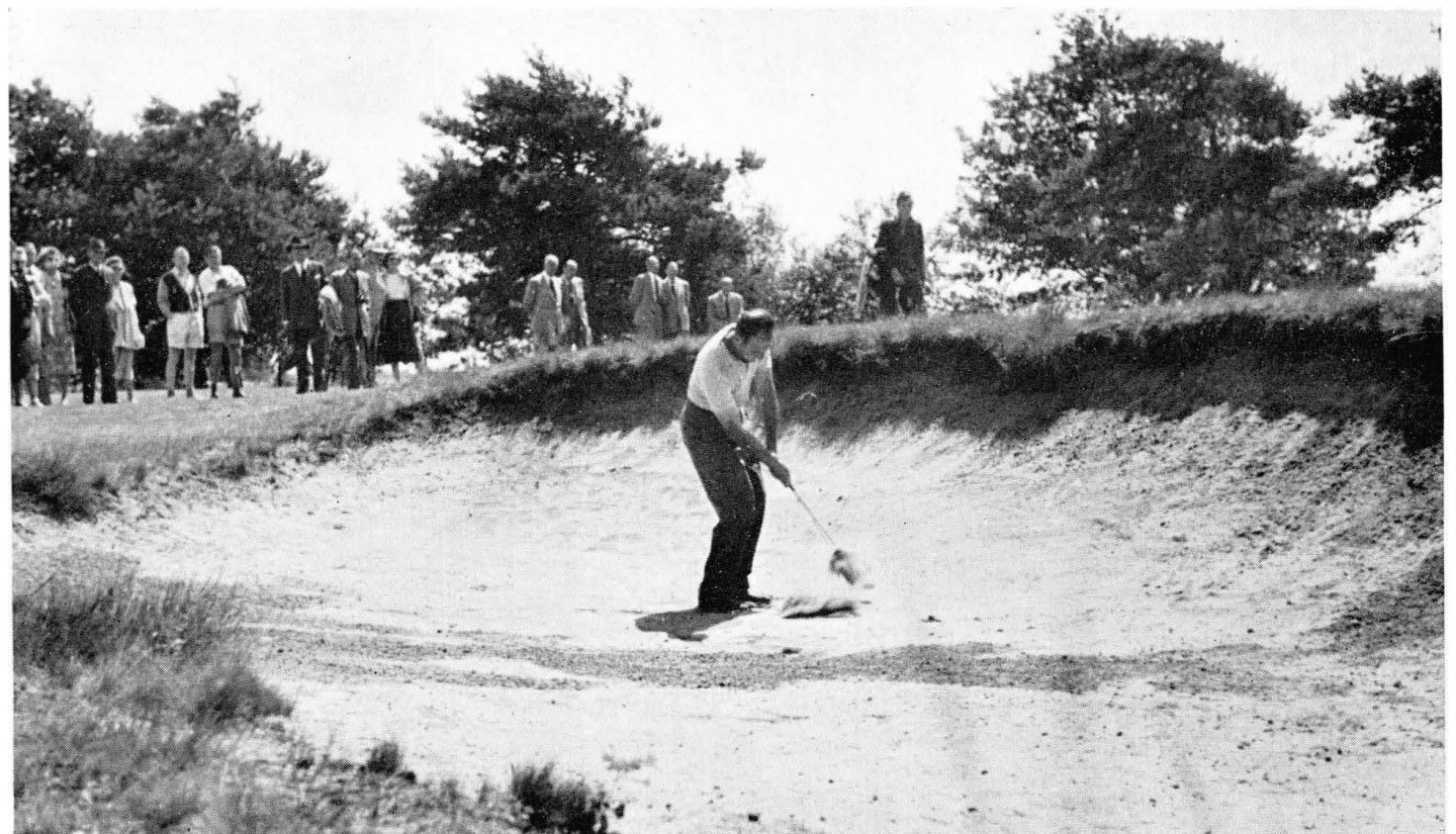
Het bezoek van Roberto De Vincenzo, de 27-jarige Argentijnse professional, aan ons land is een evenement geweest waarover nog lang zal worden gesproken. Deze aardige, bescheiden jongeman, die zo zijn best deed om zich in de paar woorden Engels, welke hij machtig was, verstaanbaar te maken, die in het leven even rustig zijn weg gaat als op de golfcourse, die niet rookt en bij uitzondering een glas wijn drinkt, heeft door zijn innemende manier van optreden met één slag de harten van de Nederlandse golfers gewonnen. En bovendien heeft hij hun bewondering afgedwongen met zijn superieure spel, dat hij technisch en tactisch in alle onderdelen beheerst. Het is waarlijk geen toeval, dat deze jongeman zich tot driemaal toe wist te onderscheiden in het Britse Open kampioenschap te midden van 's werelds sterkste en meest ervaren spelers.

De Vincenzo begon zijn loopbaan als caddie aan de Olivos Golf Club te Buenos Aires, waar Cruickshank professional is. De ervaren Schot had al spoedig in de gaten dat er meer in de

jongen stak. Hij werd assistent en, nadat hij enkele wedstrijden had gewonnen, vervolgens professional aan de Argentina Golf Club, eveneens te Buenos Aires. Geholpen door zijn natuurlijke aanleg voor golf — bij de Latijnse volken geen uitzondering — ontwikkelde De Vincenzo zich in betrekkelijk korte tijd tot de professional van wereldnaam, die hij thans is.

Er is tussen De Vincenzo en zijn vriend en mentor Cruickshank een hechte band ontstaan ondanks het feit dat zij bijna dertig jaar in leeftijd verschillen. Roberto noemt hem soms zelfs: „Papa"! Deze Cruickshank is een merkwaardige figuur. Op 19-jarige leeftijd ging hij uit Schotland als bankbediende naar Argentinië, waar hij driemaal het Amateurlkampioenschap won. "After some years", zo vertelde hij ons, "I got tired of counting other people's money and none of my own". Toen dus de Olivos Club bij hem kwam met het verzoek een nieuwe baan aan te leggen, greep hij deze gelegenheid aan om het bankwezen vaarwel te zeggen. Hij legde de baan uit en werd toen benoemd tot professional van de Club.

De Vincenzo in een bunker! Onze fotografe kon natuurlijk de verleiding niet weerstaan deze zeldzame gebeurtenis te vereeuwigen

Toen De Vincenzo eind vorig jaar het Argentijnse Professional kampioenschap won en daarbij als premie van de K.L.M. de trip naar Nederland aangeboden kreeg, was Cruickshank direct bereid zijn plannen daarnaar te regelen. Dit bestond hierin, dat Cruickshank zijn voorgenomen bezoek aan zijn 80-jarige moeder in Aberdeen, die hij in twintig jaar niet had gezien, liet samenvallen met De Vincenzo's reis, omdat deze vreesde met zijn gebrekkige kennis van het Engels in Europa niet terecht te kunnen.

Zo kwamen deze twee naar Nederland, nadat zij eerst in Schotland te Troon hadden deelgenomen aan het Britse Open, waarin De Vincenzo deze maal schitterend tweede werd achter Locke en Cruickshank ondanks zijn ruim vijftig jaren nog kwalificeerde voor de laatste 36 holes. Hetgeen op zichzelf al een prestatie is.

Argentijnen zien Amsterdam

Maar laat ons bij het begin beginnen en u vertellen, dat het niet de eerste maal was dat De Vincenzo en Cruickshank ons land bezochten, toen zij op Dinsdag 11 Juli per K.L.M. uit Engeland op Schiphol landden. Wij hadden het genoeg veertien dagen tevoren de beide heren te mogen ontvangen, toen zij op doorreis van Buenos Aires naar Prestwick enige uren in Amsterdam doorbrachten in afwachting van aansluiting.

Wij zouden dit hier niet verhalen, wanneer Roberto ons niet later telkens daaraan had herinnerd, omdat... hij toen zo'n verschrikkelijke slaap had, dat wij bij de gedachte daaraan nu nog gaan geeuwen... Op de vlucht van 36 uur van B. Aires naar Schiphol was er van slapen niet veel meer gekomen dan zo nu en dan een korte dommeling, hoewel "Cruicky" beweerde, dat „die aap van een jongen" (hij zei dit in het Schots, maar wij konden de juiste vertaling ervan niet vinden....) wel degelijk had geslapen.

Wat doet men met gasten in Amsterdam, die men niet al te zeer wil vermoeien en toch aangenaam bezig houden? Men maakt een rondvaart door grachten en havens. Wij moeten

Cruickshank tot zijn eer nageven, dat hij ni alleen zijn ogen open hield maar bovendien v eerlijke ver- en bewondering was voor datgen dat wij over ons onvolprezen schone Amsterdam vertelden. Maar de arme Roberto, voor wie or Engels even onbegrijpelijk was als zijn Spaar voor ons, slaagde er niet in zijn ogen open t houden en slechts als Cruickshank iets van onz explicatie in het Spaans vertaalde, knikte R berto lodderig. Dit voorval was hem een bro van onuitputtelijke vreugde en iedere keer als h ons zag, constateerde hij vol trots "me no slee now" waarop wij samen in lachen uitbarstte

Roberto de Vincenzo

Naar Breda

Dinsdag 11 Juli betraden Roberto en Cruickshank de voor de tweede maal Nederlandse grond, waar zij werde „opgevangen" door de ad secretaris van het N.G.C., D Haan, die hen onmiddellij „op transport" naar Bred zette, waar zij in handen velen van Secretaris Thunnisser Ge begrijpt dat het hen daarna in geen enkel opzicht a iets heeft ontbroken, wan zo ergens, dan verstaat me bezuiden de Moerdijk de kuns gastheer te zijn.

Zondag 16 Juli was dan d grote dag waarop ons belang rijkste kampioenschap aar ving. De baan was van d eerste tee tot de laatste gree een feest voor het oog en he was geen bedrieglijke schoon heid. Van geen der deelnemer

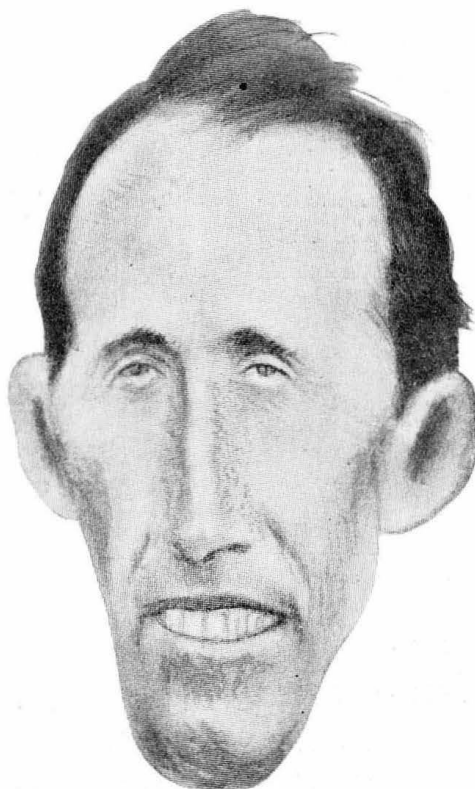
hebben wij ook maar één woord van ontevredenheid gehoord. Ook de talrijke toeschouwers onder wie wij de tweede dag de Secr. van de Europese Golf Bond, de heer Henri van der Bosch uit Brussel, opmerkten, hebben zeer ge noten van dit zo geslaagde kampioenschap en van de voortreffelijke verzorging van de gasten in het gezellige clubhuis.

Gerard de Wit genoot het voorrecht de eerste dag samen met De Vincenzo te spelen en di inspireerde hem tot een foutloze ronde van 68 waarmee hij het baanrecord evenaarde en de leiding nam. De Vincenzo en Cruickshank deelden de tweede plaats met 69 en daarna volgde Jooj Rühl met 71. De tweede ronde bracht echte

een verandering in deze volgorde, welke voor zover De Vincenzo betreft, definitief zou blijken te zijn: met een ronde van 65, drie slagen beneden het baan-record, voor een totaal van 134 aan het einde van de eerste dag, veroverde De Vincenzo de leiding, welke hij niet meer zou afstaan. Zijn voorsprong was toen reeds acht slagen, daar de Wit met een tweede ronde van 74 ver was teruggefallen naar de tweede plaats, welke hij moest delen met Cruickshank (69-73), Eric Brown, Schots Amateur kampioen 1946 en thans professional van de Haggs Castle G.C., Dumbreck bij Glasgow, die door zijn eerste ronde van 73 nog niet was opgevallen maar nu met een tweede ronde van 69 ineens in de "limelight" stond, en Hector Thomson voor wie letterlijk hetzelfde geldt (73-69). Het bleek dat De Vincenzo ondanks zijn vrij veilige voorsprong de volgende morgen nog niet van zins was op zijn lauweren te gaan rusten en het is niet overdreven wanneer we zeggen, dat ieder die hem zijn derde ronde zag spelen van verbazing met stomheid was geslagen. Ten bewijze dat hij niet had overdreven toen hij op de vraag of de baan hem beviel, antwoordde: "Very good.... for you, not for me", ging hij toen rond in.... 63! Hoe hij dit deed, zullen we met één voorbeeld illustreren. Op de 8e hole van 451 yards nam hij een ijzer-3 van de tee, daarna een ijzer-4 naar de green waar hij toen bovendien nog maar één putt gebruikte. Dit zegt U waarschijnlijk méér dan de lyrische ontboezeming over de formidabele kracht van de polsen en de dodelijke zuiverheid van de ijzerslagen van De Vincenzo, welke wij hier aanvankelijk wilden neerschrijven. Ge kunt voorts Uw hart ophalen aan en uw fantasie laten gaan over de volgende cijfers:

hole	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
lengte	343	482	341	130	223	392	161	451	125	= 2648yds
par	4	5	4	3	3	4	3	5	3	= 34
bogey	4	5	4	3	4	5	3	5	3	= 36
De V.	4	4	3	3	2	5	2	3	2	= 28

hole	10	11	12	13	14	15	16	17	18	
lengte	500	419	447	131	514	328	180	461	363	= 3343yds
par	5	4	4	3	5	4	3	4	4	= 36 = 70
bogey	5	4	5	3	5	4	3	5	4	= 38 = 74
De V.	6	4	4	3	4	3	3	5	3	= 35 = 63

John I. Cruickshank
door Garcia Escribano

Na deze ronde — De Vincenzo had toen met 15 slagen voorsprong de leiding — kreeg een deelnemer, die voor het scoringbord zijn totaal met dat van De Vincenzo stond te vergelijken, van een mede-slachtoffer te horen: „Je mag vanmiddag wel een beetje doorfietsen; je ligt meer dan een hele ronde achter!”

De stand na de derde ronde was dan zó, dat na de Vincenzo Cruickshank de tweede plaats bezette met 212, Gerard de Wit de derde met 214, Hector Thomson met 215 de vierde, daarna Eric Brown met 216, Forrester met 217 en Cecil Denny 219. Over het eindresultaat van de tweede en volgende plaatsen in dit kampioenschap viel dus nog weinig te voorspellen.

De Vincenzo deed het de laatste ronde rustig aan in 72 voor een totaal van 269; ruim voldoende om te winnen. Cruickshank en De Wit kwamen vrij spoedig na elkaar binnen met resp. 71 en 72 en zij meenden zich reeds vrij zeker van de tweede en derde plaats. Eric Brown zou echter nog voor een verrassing zorgen door met 67 het laagste totaal in

de laatste ronde te scoren, voor een totaal van 283 gelijk met Cruickshank. Met een uitgestreken gezicht ging Brown Cruickshank feliciteren met zijn fraaie resultaat, waarop laatstgenoemde natuurlijk belangstellend informeerde hoe Brown het er af had gebracht. U had „Cruicky's" gezicht moeten zien toen Brown hem daarop vertelde, dat zij de tweede en derde prijs samen zouden delen!.... Ook voor Gerard de Wit, die nu van de derde naar de vierde plaats verhuisde, was het niet zo'n leuk slot van de wedstrijd. Maar ja, "such is life" zoals die ene zakenman tegen de andere zei. (Waarop de ander repliceerde dat het allemaal zo erg niet zou zijn als het maar niet steeds "sucher en sucher" werd.) Overigens mag De Wit over zijn resultaat in

Het Harmoniegezelschap „Vondel” zorgde voor de muzikale omljsting van de prijsuitreiking.

dit kampioenschap niet ontevreden zijn. Hij behoeft er zich niet voor te schamen, dat hij niet tegen De Vincenzo en Cruickshank op kon. Met Joop Rühl die in 1947 de titel op de Eindhovensche G.C. won met een totaal van 279 mag hij er zich op beroemen golf van internationale klasse te hebben gespeeld.

Cijfers

Ter vergelijking geven we hier de ronden van De Vincenzo, De Wit alsmede de 4e ronde van Eric Brown:

1e ronde

De Vincenzo 544 334 343 = 33 554 344 344 = 36 = 69

De Wit 443 433 234 = 30 645 344 345 = 38 = 68

2e ronde

De Vincenzo 444 324 342 = 30 443 354 345 = 35 = 65

De Wit 554 336 353 = 37 553 354 444 = 37 = 74

J. F. Dudok van Heel en G. de Wit, eerste amateur en eerste Nederlandse professional in het „Open”

Bobadilla Sherry -

geurig en
belegen.
De trots
der
Spaanse
wijnen.

BOBADILLA Y COMPANIA, JEREZ DE LA FRONTERA
Voor de handel: JACOBUS BOELEN, AMSTERDAM

3e ronde

De Vincenzo 443 325 232 = 28 644 343 353 = 35 = 63

De Wit 355 435 353 = 36 555 353 244 = 36 = 72

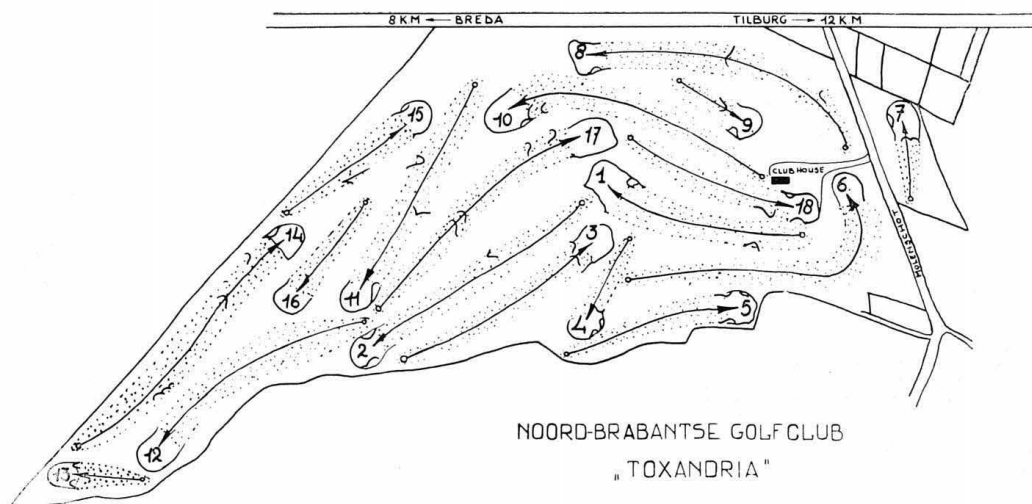
4e ronde

De Vincenzo 344 344 353 = 33 565 344 345 = 39 = 72

De Wit 445 344 443 = 35 545 354 344 = 37 = 72

Brown 544 233 343 = 31 544 344 444 = 36 = 67

Tot de vijfde plaats in het eind-klassement wist zich H. A. J. (Bill) Young op te werken. Young was met 78 in de eerste ronde slecht gestart, had vervolgens met een ronde van 69 even de aandacht getrokken maar met een derde van 73 werd hij op de achtste plaats als kansloos voor de prijzen beschouwd. Zijn laatste ronde van 68 bezorgde hem echter toch nog de vijfde prijs. Van de „liefhebbers” onderscheidde zich Dudok van Heel, die zeer regelmatig 79-76-78-78 scoorde en met een totaal van 311 temidden van de beroepsspelers eindigde. Alleen blijkt uit deze cijfers niet, dat Van Heel in de derde ronde met De Vincenzo spelend, van de 10e tot de 17e hole gelijk-op ging met de kampioen; beiden gebruikten voor deze acht holes 32(!) slagen en slechts

Vrolijk slot

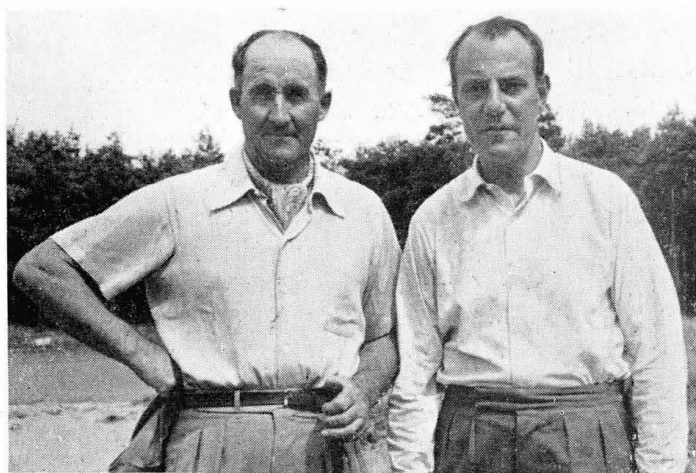
een verknoeide 18e hole, waar Van Heel vrijwel onspeelbaar onder zo'n venijnig Toxandriaans dennetje kwam te liggen, was oorzaak dat onze amateur-kampioen op deze hole twee slagen verloor. Als Van Heel overigens het gehele kampioenschap met putten evenveel geluk had gehad als op die bewuste acht holes en als De Vincenzo, dan zou zijn totaal van 311 lager en meer in overeenstemming zijn geweest met hetgeen wij van hem hadden verwacht. Tenslotte moet iemand die de Winterwedstrijden wint met een gemiddelde van 78 slagen per 18 holes onder heel wat lastiger omstandigheden, op de waarlijk niet zó moeilijke baan van Toxandria en in de zomer, een gemiddelde van 72 kunnen bereiken.

Vrouwe Fortuna

Als.... ja, als! Natuurlijk past hier de vraag of putten een kwestie van geluk is. Gedeeltelijk is dit zeer zeker het geval en wie ook nu weer op „Toxandria” heeft gezien hoe de ene speler lange putts voor en na in de hole speelt, terwijl de bal van de ander steevast rakelings langs de hole gaat of op de rand blijft liggen met niet meer dan een grassprietje als belemmering of zelfs van de rand van de hole terugspringt of er uit draait, die moet wel tot de erkenning komen, dat zelfs de knapste putters — en de golfwereld kent er betere dan De Vincenzo, wiens grootste kracht het spel met de ijzers is — het zonder dat kleine beetje geluk, dat we toch eigenlijk allemaal in ons leven moeten hebben, niet klaren.

Aan de andere kant mogen we niet vergeten dat op sommige greens op „Toxandria” de holes — laten we maar zeggen — „clever” waren uitgezet. Zo werden de geleerden het er over eens dat op zekere hole een linkse speler met een slice gemakkelijk (!) bij de pin kon komen. Waarop iemand belangstellend vroeg of de holes dan soms door een linkse speler waren uitgezet.

De prijs-uitreiking door Voorzitter Ingen Housz was een Brabants feest op zichzelf. Om het eens anders-dan-anders te doen, had de heer Latour „zijn” harmonie, het Bredase muziekgezelschap „Vondel”, opgecommandeerd, dat maar al te graag aan de oproep van zijn beschermheer voldeed. Aan de transcriptie voor harmonie-orkest van de in allerijl in Amsterdam bestelde pianopartij van het Argentijnse volkslied, besteedde de directeur zijn hele vrije Zaterdagmiddag mitsgaders zijn nachtrust, Zondags werd er van na de vroegmis tot laat in de avond gerepeteerd — in menige Bredase straat worden de bewoners nog wild als ze de eerste maten weer horen! — maar het resultaat was dan ook dat een eenvoudige Argentijnse jongen, toen hij daar tussen de dennen van een ver en vreemd land, temidden van mensen die zijn taal niet spraken, zijn volkslied hoorde spelen, de tranen in de ogen sprongen. De paar woorden van dank, die hij daarna in zijn begrijpelijke verwarring wist te uiten, kwamen werkelijk uit zijn hart. Toen de eerste emotie wat bedaard was, kwamen de speeches los. Elk sprak naar zijn aard: Cruick-

„Cruiky” en Ch. E. Veltman, een der opgewekteste „koppels” op de tweede dag

shank met de droge humor van de Schot, die hij nooit kwijt raakt, ook al woont hij dertig jaar in Argentinië, Albert Pelissier in de typische vurige cadenzen die men aan de kusten van de Middellandse Zee wel aantreft. De rij sprekers werd gesloten door de president van het Ned. Golf Comité, jhr mr A. Calkoen van Limmen, die namens allen die dit kampioenschap hadden bijgewoond het Bestuur van „Toxandria” hartelijk dankte voor de in alle opzichten voortreffelijke organisatie. Jhr Calkoen besloot zijn rede met een kleine herinnering aan een gesprek tussen enkele Nederlandse spelers onlangs in Luxemburg, waarin het taalkundig geslacht van Franse woorden het onderwerp was. Men had wat moeite gehad met „le” of „la” fairway, „le” of „la” rencontre. Op „Toxandria”, aldus de heer Calkoen, kennen we deze moeilijkheid niet; daar is het Latour!

Wij willen hier graag nog de namen aan toevoegen van de heren Thunnissen, Schmitz Dumoulin, Verbunt en.... ja eigenlijk van alle bestuurs- en gewone leden van „Toxandria” alsmede van het gehele (en niet over-talrijke) personeel, die zich allen hebben ingespannen, neen uitgesloofd om van dit eerste internationale gebeuren in de geschiedenis van de Club een feest te maken, dat klonk als een klok!

De uitslagen luiden:

	1e	2e	3e	4e	totaal
1. R. de Vincenzo (Argentina G.C., B. Aires)	69	65	63	72	269
2. J. I. Cruickshank (Olivos G.C., B. Aires)	69	73	70	71	283
3. E. C. Brown (Haggs Castle G.C., Glasgow)	73	69	74	67	283
4. G. de Wit (Haagsche G. & C.C.)	68	74	72	72	286
5. H. A. J. Young (Sonning G.C., Berks.)	78	69	73	68	288
6. W. S. Forrester (Royal G.C. de Belgique)	72	72	73	72	289
7. C. S. Denny (Thorpe Hall G.C., Essex)	74	71	74	70	289
8. H. Thomson (unattached)	73	69	73	74	289
9. P. Travaini (Rapallo G.C., Italië)	78	72	74	69	293
10. A. Pelissier (Port Marly, St. Germain)	79	69	76	71	295
11. A. E. Stickley (Ealing G.C., Londen)	75	73	73	74	295
12. J. Rühl (Kennemer G. & C.C.)	71	76	75	75	297
13. C. Ruddock (Royal Antwerp G.C.)	73	72	78	76	299
14. A. G. James (Hilversumsche G.C.)	78	76	74	72	300
15. Ch. Gijsen (Royal Antwerp G.C.)	78	71	75	77	301
16. H. Giraud (Haagsche G. & C.C.)	74	75	77	76	302
17. P. Witte (G.C. „de Dommel”)	74	74	74	80	302
18. C. Cramer (Twentsche G.C.)	78	73	79	75	305
19. J. Ottevanger (G.C. „Toxandria”)	73	71	80	82	306
20. B. Koudijs (Rotterdamsche G.C.)	77	74	76	80	307
21. P. G. Boomer (Ostend G.C.)	76	82	74	78	310
22. J. F. Dudok van Heel *) (Hilversumsche G.C.)	79	76	78	78	311
23. J. Blansjaar (Hattemsche G. & C.C.)	80	77	74	85	316
24. B. Trastour (Haagsche G. & C.C.)	77	75	81	85	318
25. W. v. Lanschot *) (G.C. „de Dommel”)	79	78	76	85	318

*) Amateur

